

Dag 26 – Djihād (2)

- De omschrijving van het begrip djihad, die van een moslim verlangd wordt, staat in de Koran in de openbaringen die kwamen toen de heilige profeet Mohammed nog steeds in Mekka woonde vóór zijn migratie (hidjra). In die tijd had de Koran nog niet gesproken over de noodzaak van de moslims om gevechten te voeren, noch konden moslims zich zelfs voorstellen dat ze een leger op de been zouden brengen om te strijden. We wijzen eerst op de twee volgende verzen:

“En span u zeer in (*djāhidoe*) voor Allah met gepaste inspanning (*djihād*).” – 22:78

وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ط

“Dus gehoorzaam niet aan de ongelovigen, en span je zeer in (*djāhid*) ermee tegen hen met een machtige inspanning (*djihād*).” – 25:52

فَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا

كَبِيرًا ﴿٥٢﴾

Het eerste vers hierboven bevat tweemaal het woord *djihād* en het spreekt van “gepaste inspanning” oftewel een *djihād* zoals je die zou moeten doen (*ḥaqqā djihād*), de echte en ware djihad. De enige djihad waar het naar verwijst, is de spirituele strijd om nabijheid tot Allah te bereiken en het ondervinden van grote ontberingen om je vast te houden aan de Islam terwijl je vervolgd wordt door tegenstanders. In het tweede vers betekent het woord “ermee”: “door middel van de Koran”. Hierin staat ook tweemaal het woord djihad en spreekt het van een **grote** djihad. Deze grote djihad is de strijd om de ongelovigen voor je te winnen, niet door middel van geweld, maar met de waarheid en argumenten die de Koran naar voren brengt. In de terminologie van de Koran is de djihad die in deze verzen beschreven wordt **de ware en de grote djihad**, en dit is de permanente djihad.

- Het uitvoeren van djihad zoals men dat toepast op een veldslag of in een oorlog is slechts een secundaire betekenis daarvan. Zo'n conflict is **niet per se** een djihad zoals de Islam die erkent; dat hangt af van de omstandigheden van het conflict. De spirituele strijd en de inspanningen om de boodschap van de Koran te presenteren, wat in het laatste vers genoemd wordt, zijn echter altijd en onvoorwaardelijk vormen van djihad die de Islam vereist.
- Twee andere verzen die tijdens de Mekka-periode geopenbaard werden staven deze zelfde betekenis:

“En wie zich zeer inspent, spant zich in voor zichzelf. Waarlijk is Allah Zelfgenoegzaam, boven (hulp van) (Zijn) schepselen.” – 29:6

وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ

لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

“En degenen die zich zeer voor Ons inspannen, zullen Wij zeker leiden langs Onze wegen. En Allah is waarlijk met degenen die goeddoen.” – 29:69

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ

سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٩﴾

- Ook hier wordt in het eerste vers het woord djihad twee keer gebruikt. Het duidt op een persoon die zich inspent, of een djihad uitvoert, om zichzelf of zijn eigen ziel te verbeteren. Er staat dat het niet Allah is Die profiteert van de inspanning van die persoon, maar de persoon zelf. In het tweede vers, in hetzelfde hoofdstuk 29, zegt Allah tegen ons dat het resultaat van deze djihad “voor Ons” – d.w.z. het naderen tot Allah – is dat Allah die persoon op manieren leidt die hem dichterbij Hem brengen. Dit houdt absoluut geen enkel verband met enig gevecht of oorlog. De djihad-handeling die in feite vereist wordt, is om goed te doen tegenover anderen (*moehsin*).

- Een ander voorbeeld waarin djihad voor moslims vermeld wordt voordat de Koran hen ooit vertelde om gevechten te voeren, is het volgende:

“En waarlijk is uw Heer, voor degenen die vluchten nadat zij zijn vervolgd, en zich dan zeer inspannen (*djāhadoe*) en geduldig zijn, waarlijk is uw Heer daarna Beschermend, Barmhartig.” – 16:110

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنَّا مِن بَعْدِ مَا
فَاتَيْنَاكَ ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ
رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

Dit is de djihad die bestaat uit het geduldig dragen van moeilijkheden toen de moslims vervolgd werden vanwege hun geloof en de ontberingen als gevolg van hun vlucht en migratie uit Mekka. Er wordt ten onrechte gedacht dat geduld en het verrichten van djihad twee tegengestelde dingen zijn, omdat geduld bestaat uit het tonen van terughoudendheid, terwijl djihad het ondernemen van een positieve actie is. En er bestaat de misvatting dat in Mekka, vóór de verhuizing van de Heilige Profeet naar Medina, de Koran alleen aan moslims leerde om geduld te tonen (*ṣabr*), maar dat in Medina deze leer wijzigde en van hen vereiste djihad te doen, wat vechten zou betekenen. Deze opvatting is verkeerd, omdat het bovenstaande vers zegt: “zij die djihad doen en geduldig zijn”. En aangezien dit vers in Mekka geopenbaard werd, kon na de vlucht djihad ook geen vechten betekenen.

- Nadat de moslims naar Medina waren gemigreerd, en vervolgens hun vijanden uit Mekka drie veldslagen tegen hen ontketenden, de een na de ander, werd het een djihad voor de moslims om te vechten uit zelfverdediging. Maar zelfs toen werd het woord djihad nog steeds in zijn algemene betekenis gebruikt.

“Een man kwam bij de Profeet en vroeg zijn toestemming voor de djihad. Hij vroeg: zijn je ouders in leven?’ De man zei: ‘ja.’ Hij zei: ‘doe dan djihad op hun weg.’”

جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فَاسْتَأْذَنَهُ فِي الْجِهَادِ فَقَالَ أَحْيِ
وَالِدَاكَ. قَالَ نَعَمْ. قَالَ ففِيهِمَا فَجَاهِدْ

De woorden “doe djihad op hun weg” kunnen alleen maar betekenen, en worden door iedereen in deze betekenis opgevat, “span je ten dienste van je ouders in”. Deze persoon wilde zich opgeven om te strijden in een veldslag als djihad, maar de Heilige Profeet zei tegen hem om thuis te blijven, want zijn djihad bestond uit het zorgen voor zijn ouders.

Uit: Ramadan Daily Quran Study

Door: Dr. Zahid Aziz

Engelse uitgave: Lahore Ahmadiya Djamaat, UK

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan

Nederlandse uitgave: IslamLab